

VOINTA POPORULUI

ZIAR DE PROPAGANDĂ NAȚIONALĂ.

ABONAMENTUL:

Pe un an 100 lei :: Pe jumătate an 50 lei.
Pe trei luni 25 lei.

APARE IN FIECARE DUMINECĂ
SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
Strada Moise Nicoară Numărul 1, etajul I.

Românii mor de foame în România.

Durerea cea mai mare a sufletului meu este că știu, sunt convins, că în țara românească tocmai Românii sunt aceia, cari rabdă, flămânzesc, umblă goi ori sdrențoși.

În Basarabia, cine pierde de boala pe-lagra, adică o boală pe care o capătă în urma traiului, a nutremântului rău, decât bietul Român; el mănâncă cucuruzul stricat fiindcă pe cel bun îl exportează jidanii pentru parale scumpe în alte țări, altor neamuri. Da, sărmanul de tine plugar român, tu trebuie să lucrezi pământul, să produci, adică să ari, sămăni, să ceri și aduni bucatele, cerealele să le dai gata jidanului, care nici când nu ară ori seceră, dar care totuși are mii și mii de vagoane de grâu, cucuruz, fasole etc. pe care le fură, trimițându-le afară din țară iar ție îți lasă, din grație, în batjocură puțin cucuruz stricat ca să te îmbolnăvești de el. Unde-ți sunt conducătorii, Românii binevoitori și iubitori de neam și țară? Prin ce își arată datorința și dragostea față de voi, bieții plugari? Doar în aceea că vă lasă să vă exploateze parvenitii de jidani?

În Ardeal, Maramureș și Munții apuseni și prin Bihor, unde nu se face cucuruz și grâu de-ajuns pentru bieții Români,

nu se îngrijesc nici autoritățile, nici alți buni Români ca să aducă aceste bucate absolut necesare, din alte părți, ci îi lasă să piară de foame ori să-i provadă — spre rușinea tuturor — jidanii cu pâinea de toate zilele, pentru prețul care le convine lor.

Și în fine, eu știu că aproape toți funcționarii cinstiți ai statului — cinstiți înțeleg pe aceia cari nu fac zfaceri, nu pot fi mituiți etc. — toți aceștia flămânzesc. Abia este, poate, o zi în săptămână când acești nenorociți oameni își pot permite luxul să mănânce până se satură, căci de unde, Dumnezeule sfinte! de unde și cu ce să-și procure ei, bieții funcționari, alimentele de cari au nevoie, când abia primesc salariu pentru câte un dejun bun, cu deosebire cari au și familie grea, și apoi vezi, de la un domn funcționar se așteaptă să-și îmbrace bine familia, dar cu ce? și dacă și-o îmbracă — și numai modest — ajunge să flămânzească deabinele.

Urmează deci că flămânzește mai puțin și umblă sdrențos. Își chină viața. Sărmanii de ei plugari români și funcționari mor de foame în România.

Ei, Doamne, și ce păcat strigător la cer, că tocmai acești iubiți plugari, cari au apărut și susținut simțul național și

apoi prin prea marile lor jertfe de sânge au întregit frumoasa noastră țară, zic chiar ei și funcționarii cinstiți cari sunt stâlpii existenței statului nostru, nu-și pot permite luxul să mănânce atât încât să se sature, deși munca lor merită să fie răsplătită cinstit și să le fie asigurată existența, mâncarea și îmbrăcăminte.

Și, flămânzesc și alți muncitori, cari abia capătă o fărâmară și aceea pe un timp care atârână de bunăvoința proprietarilor de fabrici, cari își asigură pe urma muncii cu sudoare a bietului lucrător un profit de milioane, iar acei muncitori flămânzesc cu familiile lor și când sunt bolnavi trăiesc în cea mai mare mizerie posibilă, cerându-și moartea și plângând familia întreagă de chinurile vieții. Ți-se rupe inima de durere când vezi și suferințele acestor nenorociți, dar cinstiți muncitori creștini.

— Cine dorește să aibă un frumos câștig fără nici un risc, să comande bilete de loterie pentru „Căminul Presei” din Cluj. Comenzile se fac prin mandat poștal, minimum costul a 10 bilete, la sediul Loteriei Sindicatului Presei Române, Cluj, Piața Unirii 29. Costul a 10 bilete este 20 lei. Biletele se vor remite recomandat prin poștă. Pentru persoanele cari comandă bilete de 100 lei li-se face reducerea de 10 la sută, iar pentru comenzile dela 500 lei în sus reducerea este de 20 la sută.

Despre Caterina Varga.

Era în anul 1896, într-o dimineață de Septembrie. Soarele nu răsărise încă, munții erau învăluiți în ceață și tata se uita cu grije la cer.

— Nu-i a ploaie, îl liniști Moș Crăciun, vizitiul (cocișul) nostru.

— Pune caii!

Peste câteva minute, înghesuși în trăsură, tata, cu mine — nu știu de ce m'a dus și pe mine, — și cu mai mulți oaspeți, între ei și un tânăr poet din țară, Ion Scipione Bădescu, care mă luase pe genunchi, urcam dealul Șortocului.

În urma noastră mai veniau alte 5-6 trăsură, din Abrud, Brad, Baia-de-Criș, tot atât de înghesuite cu suflete românești, cuprinse de o mare evlavie.

Convoul se ducea să așeze un monument pe mormântul martirului tribun, Ion Buteanu, executat în revoluția din 1843, la Iosășel, pe marginea Crișului.

Nu mai era alt copil în mijlocul adunării negre, afară de mine, și mă cuprinsese o tristețe sfâșietoare după ce ecoul (răsunetul) cuvântărilor lor de jale îmi pătrunseră sufletul abia de opt ani, și din ele am înțeles toată durerea neamului nedreptățit, toată desnădejdea capetelor plecate în fața apei tulbere a Crișului...

Preoții, în odăjdii, cântau „veșnica lui pomnire,” Barițiu, Frâncu, Iosif Hodoș, cuvântau despre erou, despre martiriul și nemurirea lui, când deodată din mijlocul pioasei mulțimi se auzi un șipăt:

— Iancu! Unde-i Iancu?

Îl aduseseră și pe el, bunii Români, pe adoratul rege al munților, sfântul viteaz al vitejilor. Deși cu sufletul pierdut, cu mintea întunecată acum, dar cu chipul tot măreț, frumos și impunător, să-l arate poporului care tot mai credea în reînviere, în reînnoirea eroului pierdut.

Îl aduseseră între ei, prietenii buni, vorbindu-i de vremurile glorioase, arătându-i crucea de marmoră, monument al iubirii, al recunoștinței lor și nădăjduiau că, cine știe, poate vr'o minune, o Dumnezeule! s'ar fi putut întâmpla ca el să-și aducă aminte, să se cutremure, să se trezească, și să le mai sune odată din buciul lui.

Și acum... Unde era căpitanul?

Într-o clipă îl scăpară și alergau în toate părțile să-l caute, de-alungul Crișului, printre tufișurile de soc și salcie, prin lanurile de porumb, prin pădure, printre crăpăturile și peșterile stâncilor — nicăiri!

Târziu de tot se așeză la gustare, trista adunare. Nu se mai ținură cuvântări, și paharele de vin neatînse au rămas.

Doar un singur glas, al tribunului Corcheș din Câmpeni, cuteză să înfrângă într'un târziu tăcerea ca de plumb.

— Apoi, — așa fost el, Avram Iancu, întotdeauna, și în tinerețe, sălbatic. Se ducea de capul lui, dar nu-i plăcea să fie dus... Doar o singură femeie s'a priceput să facă din el ce-a vrut!

Se încinse o discuție înfocată. Cei mai mulți susțineau că Iancu n'a avut niciodată nici-o relație intimă (legătură strânsă) cu vr'o femeie. Cinstea foarte mult femeile, dar una singură n'a jucat rol în viața lui.

— Așa credeți voi, căci el nu se destăinuia. Dar cine l'a văzut în fața Caterinei Varga, cum îi da ea porunci și el se ducea orbește după vorba ei, — acela știe. O, de-ar trăi ea, ea, l'ar putea și vindeca.

— Caterina Varga?

— O, a fost o femeie care a făcut minuni cu vorba ei, blândă și înțeleaptă dar hotărâtă.

— Moșii o adora și-i ziceau „Doamna noastră”!

În pleșcăitul lin al cailor și al ploaiei care totuș se pornise spre seară, ne-am întors în aceeaș noapte acasă, la Hălmagiu.

Prețul unui exemplar 2 Lei.

Existența țării noastre

depinde de dragostea sinceră ce o au locuitorii ei față de ea, de însuflețirea lor pentru susținerea ei, fiind gata a-și jertfi oricând viața chiar pentru întărirea și apărarea ei. Să ne gândim însă, așa, serios, cine sunt în scumpa noastră țară aceia, cari o iubesc, cari vreau să o știe mare, înfloritoare și puternică, cine sunt aceia cari în oricare moment sunt gata cu prețul vieții lor să-și apere această a lor frumoasă țară. Să fie cineva oricât de bun prieten al minorităților și jidanofil, totuși i-ar fi rușine de sine însuși să creadă măcar, că da, în caz de pericol cu drag și voie bună, va sări să ia arma să facă față dușmanului extern, tot ungușul, sârbul, neamțul și cu deosebire viteazul de jidan, să apere hotarele țării noastre. Și nici nu se poate să fie cineva așa de naiv să creadă că iubita noastră țărănișă, părinții intelectualilor noștri nu ar pleca în momentul când ar suna goarna pentru întâia dată, la arme, la dătorință, pe care și-au făcut-o și până acum totdeauna cu cea mai mare sfinte-nie. Acești țărani ai noștri sub conducerea lor vor alerga ca lei la hotare și vor zice dușmanilor: „pe aceea nu se trece” și le vor dovedi că fac și pot face ceea ce zic.

Ei, și dacă lucrul stă așa, dacă noi suntem convinși încă azi despre viclenia unora și simțul de dătorință al altora, ce facem noi în interesul celor dintâi în cari nu avem și nu putem avea încredere și ce în a celorlalti în cari avem toată încrederea, cari reprezintă temelia și forța existenței noastre, și numai ei?

Pentru că lăsam să exploateze acești venetici și străini — cari știm foarte bine că numai dușmani ne sunt și ne pot fi — avuțiile țării noastre? Pentru că lăsam pe mâna lor pe bieții noștri țărani și muncitori cinstiți să-și bată acei dușmani ai noștri joc de ei, să le dea din bunurile adunate prin sudoarea muncii lor pentru

prețuri fantastice atât cât să nu moară chiar de foame și frig?

Pentru ce tu, Român, în țara ta, care este țara codrilor trebuie să cumperi lemne cu chilogramul dela străini, căci altfel îți mor copilașii de frig? și tot acești străini îți dau fie stăpânului (?) acestei bogate țări pentru bani scumpi petrolul, sarea, cucuruzul, ba chiar și apa de beut, și tot dela ei primești scump de tot otrava — beuturile spirtoase -- vieții tale?

Rugarea mea ar fi ca să se deștepte inimile și mințile intelectualilor noștri, a autorităților și a băncilor noastre nejdovite, și jidovite chiar, să înceapă toți o muncă națională pentru ajutorarea, înălțarea și îmbunătățirea stării materiale a acelor, dela cari atârna existența țării noastre.

Fascia Națională Română va pune candidat la Bocșa (Banat).

— Spre știre și îndrumare. —

În curând alegătorii cercului electoral Bocșa (Banat) ve-ți fi invitați să alegeți deputat în Sfatul țării în locul rămas vacant (gol) prin moartea învățătorului Lipovanu, care a reprezentat acest cerc.

Deși nu s'a publicat încă în mod oficial această vacanță și, în urmare, nu se cunoaște termenul când alegătorii vor trebui să se prezinte la votare, toate partidele politice (național, averes-an, țărănist, socialist, marghilomanist (partizanii nemților) și-au pus candidații — unele partide chiar câte 2 — în linia de bătaie, în vreme ce agenții plătiți din pungi românești și jidovești îngrășate din ostenele și sudoarea voastră cutreeră deja satele, lăudându-și stăpânul, pe care aceștia vreau să vi-l prezinte pentru a-l alege de reprezentant al vostru.

„Fascia Națională Română,” care, cum știți a proclamat lupta cea mai înverșunată împotriva corupției, a putregaiului în viața politică a Statului nostru, vă vestește, fraților din cercul Bocșa, că desfășurată stindardul național și intră vitejește în lupta electorală.

Vă putem asigura, că bărbatul care va fi trimis la voi din partea Fasciei Naționale Române în calitate de candidaț de deputat, este un vrednic fiu al Banatului, bine cunoscut vouă și întregului nostru popor, e oșel în lupte aprige pe tărâmul politic și pentru înălțarea neamului nostru.

În curând numele candidatului Fasciei Naționale Române vi-se va face cunoscut în mod public, dar și până atunci adresăm un calduros și frătesc apel către frații noștri din cercul electoral al Bocșei să ia cunoștință despre această candidatură și să-și adune toate puterile pentru a se arunca cu toată puterea în lupta electorală, asigurând voturile pe seama ostașului neînfricat al F. N. R., care înfățișează legalitatea, ordinea și ierarhia și care luptă pentru asigurarea domniei Românilor asupra acestei țări strămoșești, împotriva lipitorilor spurcate și a tuturor vândurilor băncilor jidovești.

La revedere, fraților.

„Fascia Națională Română”.

„VOINȚA POPORULUI” nu primește ajutoare dela nimeni, deci abonativă cât de mulți. Aceia, cari răspândesc gazeta „Voința Poporului”, împlinesc o datorie de buni Români.

O călătorie dela Arad la Oradea-mare

Eu le-aș recomanda foarte mult domnilor miniștri, prefecți și altor mari dignitari ai țării să nu călătorească totdeauna în compartimente separate ori chiar trenuri speciale, și nici măcar în automobile numai între ai lor, ci să facă călătoria aceasta cel puțin în cl. II., pe care am făcut-o eu dela Arad la Oradea-mare și îi asigur, că și dumnealor vor auzi cele ce le-am auzit eu: batjocuri și hule rușinate și impertinente la adresa miniștrilor țării, neamului și a tuturor funcționarilor.

Toți sunt hoți și ticăloși, ziceau acești perciunați. Pe toți îi poți mitui, toți sunt niște pungăși. Mai ziceau ei, că uite nu pot face afaceri, circulația este așa de nesigură și vagoane se capătă așa de greu. Spuneau că se cere pentru câte un vagon dela 300—8, ori 10000 Lei. Când se plâneau acești parveniți că le putrezesc mîile de vagoane de lemne și li-se strică sutele de vagoane de cereale, n'am mai putut răbda, ci i-am întrebat: „la spuneți-mi de unde marea voastră, din care pământ al făgăduinței ați produs voi sute și mii de vagoane de cereale și lemne?” s'apoi pe cel mai guraliv și impertinent dintre ei l'am provocat să se legitimizeze și să-mi spue el care este anume acel funcționar pe care l'a plătit el, l'a mituit ca să fie servit cu vagoane? Și când l'ig acesta zicea că peste tot așa este și că n'are să se legitimizeze, l'am provocat între martori, că dacă nu se legitimează și nu-și retrage acuzele nedrepte(?) aduse funcționarilor țării noastre, îl plesnesc de-i sar fălcile dela loc! În fine, tremurând s'a legitimat și s'a rugat și de iertare perciunatului meu.

Știu sigur, că dacă i-ar fi auzit pe acești „schwartzii” elevetind oamenii noștri politici, sigur că nu s'ar învinui unii pe alții de antisemitism, ci ar considera-o de distincție însușirea de a putea fi antisemit și s'ar întrece între ei care de care să-i dea peste graniță pe acești ticăloși perciunați, cei mai mari dușmani ai neamului nostru, cari ne batjocoresc acasă și'n străinătate țara și neamul cu tot ce are caracteristic național.

Aniversarea fascismului italian.

Ni-se scrie din Roma:

Cu ocazia aniversării a 5-a dela fundarea fascismului au mai sosit în Roma reprezentanții altor 5000 de comune fasciste. Ei s'au întrunit pe piața Venezia și după ce au adus omagiul lor la mormântul Soldatului necunoscut, au format un cortegiu pornind spre Quirinal, unde au manifestat pentru rege.

În urmă au pornit la teatrul Contanzi, unde Mussolini le-a ținut o cuvântare în care a rezumat activitatea fascistă, amintește votarea legii de 8 ore de lucru, ratificarea convențiilor, reforma administrativă și judiciară, îmbunătățirea creditului etc., liberarea Fiumelui, directiva politice externe, combate pe acei cari afirmă că Italia începe să se izoleze și arată foloasele unei politice autonome, unei politice de pace.

Arată că recunoaște Rusia ca o entitate existentă în Societatea Națiunilor. Recomandă disciplina în țară și îmbunătățirea marinei și aviației.

Mussolini rezumă apoi doctrina fascistă.

Tatăl meu trimise „haiducii” lui să-l caute pe lăncu. Il găsiră, plin de apă și noroi, dormind în șura hanului, unde obișnuia el să-și caute adăpost.

— Lăsați-l să doarmă! suspină tata. Și cu toții ne duserăm la culcare.

Dar eu nu puteam dormi. Se sbătea ca de-o povară prea grea pentru el, sufletul fraged, de toate câte luaseră ființă într'nsul. Revoluția! Auzisem și până aci cuvântul, dar abia acum vedeam tabloul lui. Câmpul libertății! Marea de căpete agitate cari strigă, aclamă, cer: Viață! Marea de foc și râurile de sânge! Și între râuri și flăcări pe viteazul rege „al munților”, cu sabia ridicată, împărțind moartea și viața după cumplita: dreptate... Dreptate!... Dreptate!...

Ah, cum mă ardeau ochii strânși în orbite, cercetători în lumea aceea! Ce lume! Și a fost doar ieri... Și azi?

Monumentul acela jalnic, jos pe nisipul Crișului, bărbății întunecați adunați acolo, cuvintele acelea de foc și jale, îmi rupeau inima—și totuși...

Adormii în mângâierea unei voci de femeie, care îmi răsuna de undeva departe, blândă ca o magică poveste. Și mă gândii la femeia aceea minunată de care ascultase și lăncu, leul neîmblânzit și se supunea ei ca un copil.

(Sfârșitul în Nr. viitor.)

Basarabia vrea să rămână pe veci românească

Protestări hotărâte împotriva lăcomiei rusești. — Marea adunare populară dela Chișinău.

În numărul trecut al gazetei noastre am arătat uneltirile pe cari Rușii le fac împotriva României pentru Basarabia, pe care ei ar vrea s'o readucă în „raiul bolșevic“.

Duminecă a avut loc în sala primăriei din Chișinău o strălucită adunare de protestare contra pretențiilor nedrepte ale Rusiei sovietice. Au luat parte pe lângă numeroși fruntași politici (fără deosebire de partide) și intelectualitate, câteva mii de cetățeni.

D. Ștefan Ciobanu fost deputat, a deschis întrunirea, propunând ca președinte pe arhiepiscopul Gurie iar ca vicepreședinte pe rabinul Tzirelson.

Arhiepiscopul Basarabiei a ținut o mișcătoare și convingătoare cuvântare, arătând toate cauzele pentru cari Basarabia nu se poate despărți de patria-mamă. Ea, prin voința lui Dumnezeu și a istoriei, cât și pentru binele civilizației, trebuie să rămână alături de frații ei români.

D. Ion Pelivan fost ministru și delegat al României la conferința păcii din Paris, a arătat însemnătatea întrunirii la care se găsesc de-o potrivă cetățeni, fără deosebire de credințe politice sau religie, toți dorind numai binele Basarabiei și protestând cu ultima energie contra pretențiilor neîntemeiate ale Sovietelor.

Di Bărcă, primarul Chișinăului arată că manifestația arată limpede dorința Basarabiei de a sta sub scutul României din care face pentru

vecie parte. Toți basarabenii sunt într'un singur gând și suflet și vor ști să răspundă împotriva încercărilor de desconsiderare (neluare în seamă) a voinței poporului basarabeian.

Au luat apoi cuvântul rând pe rând dnii Ștefan Ciobanu, Sergiu Niță, fost ministru al Basarabiei, dr. Lasca, vice-președintele Senatului, magistrații Boldescu, Inculeț, Neaga, transilvăneanul Dumitrașcu, bucovineanul Liviu Marian, și macedoneanul Nușiu Tului.

S'au citit moțiuni din partea Camerei de comerț și a coloniștilor germani și s'a aclamat cu entuziasm moțiunea care conchide că Basarabia nu trebuie și nu poate să fie despărțită de România.

S'a făcut în urmă o manifestație de simpatie la consulatul francez și s'au mai ținut cuvântări în dreptul arhiepiscopiei, comandamentul armatei, la liceu și s'au trimis diferite telegrame.

Numeroase meetinguri populare de protestare s'au ținut în comunele din Basarabia toate arătând unitatea de vederi și neînfrânta dreptate ce a prezidat la Unirea Basarabiei.

Ni-se mai vestește, că în ziua de 9 Aprilie c., împlinindu-se 6 ani, dela alipirea Basarabiei la patria mamă, la Chișineu se vor face serbări strălucite, la cari va lua parte și șeful guvernului I. Brătianu, cu un mare număr de deputați și senatori.

Italia de azi și România viitoare.

Conferință de încheiere pe care redactorul nostru d. Constantin Savu, a ținut-o la Roma (Italia) în ziua de 2 Martie a. c.

Excelențe, doamnelor și domnilor.

Au trecut două luni decând mă găsesc în Italia, unde am o însemnată misiune (chemare), aceea de a studia și a cunoaște în mod temeinic viața politică, socială, culturală, economică și industrială, precum și avântul, în general al țării dvoastre. Această misiune mi-a fost încredințată nu din partea guvernului român sau de către vre-un partid politic; ci, această încredințare mi-s'a dat din partea poporului român, a fraților legionari, și din partea tinerimei noastre din nouile provincii, adică din Transilvania și Banat.

Sfârșind cu această îndatorire, înainte de ce aș părăsi țara dvoastre, atât de frumoasă și primitoare și atât de scumpă inimei mele de Român, socotesc potrivit să vă vorbesc despre părerile mele asupra celor ce am văzut în vremea petrecerii mele în țara dvoastre și, de altă parte, să vă vorbesc pe larg despre dezvoltarea României noul (de mâine).

Domnilor, ce-i drept sunt tânăr, și numai în țara mea sunt cunoscut ca luptător cerbicos împotriva jugului străin care a apăsă peste 1000 de ani grumazul poporului român din Transilvania și Banat, și ca propagandistul unei înțelegeri tot mai strânse între Italia și România.

De aceea, eu recunosc că din partea mea e o îndrăzneală să vorbesc în acest oraș al Romei, unde persoane foarte merituoase (vrednice) și cunoscute în lumea politică sau literară (a învățaților) ținură conferințe foarte aplaudate și vorbiri strălucite. Însă, socotind scopul (jinta) politic și național al conferinței mele, precum și dorința mea foarte arzătoare de a vedea înfăptuite toate înțelegerile politice între națiunile noastre surori, vă rog, domnilor, să fiți îngăduitori față de mine. — Pentru ca să vă dau

dovada simțământului despre dragostea mea pentru dvoastre și față de țara dvoastre, voi spune în frumoasa și dulce voastră limbă italiană tot ce am văzut în această scurtă dar interesantă vreme.

Vă mulțumesc cu căldură pentru marea onoare ce mi-ați făcut cu prezența (numărul însemnat) al dvoastre și vă rog să iertați greșelile de limbă ce voi face.

Domnilor, Vă declar pe față, că eu care cunosc Italia de ieri am rămas uimit de marea schimbare a vieții de stat a Italiei de azi și sunt vădit mișcat de rezultatele (roadele) minunate ce am putut constata în noua viață a țării dvoastre.

Italia se găsea la marginea prăpastiei.

Într-o vreme, o agitație și o mișcare subversivă (nemicitoare), o boală importată (adusă) din țări barbare, iar nu născută în țara voastră, primejdia și amenința să ruineze (nimească) vigoarea (sănătatea) frumoasei voastre patrie, nimicind, astfel, opintirile eroice și idealurile nobililor voștri înaintași, vrednicia, onoarea, geniul neamului, ba mai mult, roadele curate și binemeritate ale învingerei voastre, câștigată cu atâtea suferințe, eroism și foarte mari jertfe de vieți și de sânge.

De unde a venit mântuirea?

Dar în momentul cel mai mare al primejdiei se ivește Benito Mussolini, care cu puterea muncii sale, cu curajul său și cu credința sa încheagă în jurul său legiuni de tineri însuflețiți, cu ajutorul cărora el luptă biruitor, nimicind sămânța puroului mongolic, mântuind patria.

În vremea petrecerii mele de aproape trei luni de zile petrecute în țara dvoastre, am putut constata că apărarea națională (armata), școlile, lucrările publice, economia națională, justiția (judecătorii), toate slujbele statului, organele administrative, și mai ales finanțele, fundamentul de granit al vieții publice, toată lucrarea (mașinăria) statului italian, au fost restaurate (puse iarăși în bună stare) și reîntinse (reîmprospetate).

Pe tărâmul muncii, de pildă, pretutindeni, pace, muncă productivă (mare); pe toate tărâmurile producțiunea e în creștere; lipsa de lucru într-o continuă scădere. Poporul muncește în pace

și pretutindeni produce în toate ramurile de muncă; toate valorile morale, individuale (singuratic) și colective (ale maselor), sunt restaurate (puse iarăși în bună stare) și glorificate. Un duh nou a cucerit și cârmuește țara, un duh nou, împărțit de toate clasele sociale croește azi istoria și dreptul Italiei.

Italia de azi prin iscusința ei și-a recâștigat disciplina ei civilizatorică, siguranța vieții sale economice, valoarea ei adevărată; de-acum națiunea voastră e asigurată de a-și putea apăra, în orice împrejurare, interesele ei și de a-și păzi onoarea ei.

Italia de azi e cea mai ordonată (în bună rânduială) țară în Europa. În genere, dacă azi Italiei sunt respectați (li-se dă cinstea ce li-se cuvine), dacă onoarea Italiei nu mai e batjocorită și terfelită, dacă țara voastră a biruit criza oboselii de după războiu, dacă ea (țara) a stărpit și smuls veninurile cari străbătuseră corpul ei, — toate acestea se datorează lui Benito Mussolini, — și tinerelor legiuni romane, cari îl urmară (ascultară), cari restaurară (aduseră iarăși în bună stare) pe deplin și în mod strălucit prestigiul (vaza) statului italian.

Azi toți Italienii se pot mândri a se numi fiii patriei lui Dante. (Va urma).

RĂVAȘE.

Milova. — Un grup de însuflețiți tineri conduși de preotul Dim. Ganea, au organizat în 9 Martie c. un frumos concert în sala școlii comunale. Bogatul program a început cu „Imnul studenților creștini“, care a stărnit mare însuflețire, apoi a urmat „La judecătore“ trilog de I. Caragiale, „Rămășag“ monolog, „Culiță Ciupulit“ dialog, „Baba Harbura“ monolog de Ioan Ciucurel, „Nunta țărănească“ piesă teatrală, de I. Suciu.

La urmă vrednicul cor vocal a cântat foarte frumos mai multe cântări naționale, făcând ziua de Duminecă într-o însuflețită și frumoasă sărbătoare națională.

Publicul foarte mișcat de această serbare a răsplătit cu bogate aplauze și a făcut o călduroasă manifestație de dragoste conducătorului și tinerilor.

O mare durere s'a încuibat în sufletele noastre. Avem și noi o lipitoare de jidan, căruia Statul i-a dat în exploatare pădurea din hotarul nostru, pe care am fi dorit s'o luăm noi adecă comuna. Și de astădată, ca la toate privilegiile, banii jidanilor au atras dreptatea de partea lor. În urmă, noi am rămas fără de nici un izvor de câștig, neavând noi nici o brazdă de pământ, iar acum luându-ni-se puțința de a exploata noi pădurea noastră, ni-am pierdut orice nădejde în mai bine. Sunetul greu al milioanelor lui Mairovitz a avut răsunet la București, în vreme ce noi căutăm să ne câștigăm puțină alinare prin câte un concert organizat de fii noștri.

Milovanul.

Pecica. — Florea Zaharie și Avram Opreanu trimișii comitetului din Tebea pentru a colecta în județul Arad pentru un monument lui Avram Iancu în comuna Tebea, în ziua de 8 Martie c. am ajuns în comuna Pecica, unde bunul Român Gh. Ponta, șeful poliției, cu întreaga poliție, ni-a dat tot ajutorul ba s'a îngrijit și de întreținerea noastră cu mâncare și pat în toată vremea. Ni-au mai dat sprijin și ajutor să putem colecta: preotul S. Tămășdan (a publicat în biserică și a lăsat să umble un tas separat), Const. Bodrogean, tutor orf., Const. Gal, primar, Gh. Vințan și S. Pălincaș. Dar oameni foarte bogați am găsit aci, cari nu numai că nu au vrut să dăruiască pe seama colectei, ei ne-au întors spațele și ne-au batjocorit. Pe aceștia vă rugăm să-i puneți cu numele ca să rămână de pomina

Aceștia sunt următorii: Șt. Puta, D. Săt-mărean, D. Puta a lui Mănailă, V. Tămășdan I. Mara, Gh. Ponta-Manea, D. Petrișor, T. Petrișor, Gh. Fetrișor, I. Tămășdan, C. Țitiriga, I. Mara și M. Mara. Ca să se știe.

Fl. Z. și A. O.

Știri de tot felul.

Bine v'am găsit! In ziua de 21 Decembrie 1923 subsemnatul am plecat în Italia, cu scopul ca, de-o parte, să studiez și să cercetez, la fața locului — la izvor — modul de aplicare și roadele, bune sau rele, ale fascismului, iar de altă parte să iau atingere cu bărbății de seamă ai vieții politice ai Italiei.

După o ședere de 3 luni, în care vreme am putut să câștig cunoștințe foarte temeinice privitoare la însărcinarea grea dar foarte însemnată ce mi-am luat, înainte cu câteva zile am sosit acasă.

Materialul cules de mine fiind foarte bogat și deoarece simțesc trebuința unei scurte reculegeri și odihnă, rog să fiu iertat din partea tuturor camarazilor și fraților mei dacă numai în numărul viitor al gazetei noastre voi începe publicarea rezultatului călătoriei mele în Italia.

Reluându-mi locul de muncă alături de bunii mei prieteni, trimit un călduros salut și o frățască îmbrățișare tuturor organizațiilor noastre.

Constantin Savu.

— In fine încă un institut românesc de stat „Centrul de ocrotire pentru copii” din loc a ajuns să-și aibă conducătorul lui român în persoana dlui dr. C. Olariu fost asistent la Clinica infantilă din Cluj a renumitului profesor Dr. T. Gane. Se simțea demult nevoia unui Român în fruntea acestui institut, care trebuia să fie cel dintâi „al nostru” fiindcă acest „Centru de ocrotire” pe timpul ungurilor și sub conducătorul de până acum n'a fost decât o fabrică de maghiarizare, așa înțelegeau ei străinii rostul unui institut de creștere al statului. Tocmai de aceea de noul domn director se leagă multe speranțe referitor la împlinirea chemării naționale și de creștere a acestui institut și suntem siguri că îi va reuși să dovedească ce poate face un institut de felul acesta, când conducătorii lui sunt Români pătrunși de simțul și conștiința națională. Ii gratulăm din inimă dlui dr. C. Olariu!

Prizonierii români din Rusia. Până acum au venit din Rusia 20 mii de prizonieri. Mai sunt de adus în țară încă cinci mii. Ministerul de externe a început tratative cu sovietele rusești, pentru trimiterea lor. Se crede că până la Sf. Paști, vor veni câteva convoiuri de români.

Școlile jidovești din Satu-Mare cu ocazia unei anchete din săptămâna trecută au fost găsite într'un hal asiatic. În „sala de învățământ” s'a găsit murdărie neînchipuită... Elevi păduchioși, pardoseala putredă de murdărie omenească. S'a ordonat închiderea acestor cuiburi de boale.

— Fraților din Miniș (j. Arad), ce ați făcut cu arama pentru clopote primită din București? Nu cumva au mâncat-o și pe aceea șoarecil?

Organizarea ofițerilor de rezervă. Sâmbătă a avut loc în Arad adunarea de constituire a secției județene a Uniunii ofițerilor de rezervă. A prezidat d. col. Vlad. După citirea și primirea statutelor s'a ales comitetul în frunte cu dnul col. Vlad ca președinte, iar dl dr. I. Robu vicepreședinte. S'au trimis telegrame M. S. Regelui și conducerii centrale a Uniunii la București.

Studentii din închisoarea Văcărești mulțumesc pe aceasta cale Reuniunii de cântări și lectură a meseriașilor români din Șiria, pentru darul trimes dlor și-i asigură, că vor duce înainte până la desăvârșita învingere lupta de curățire împotriva puhoiului jidovesc.

Cazuri de moarte. Din Caransebeș ni-se vestește că fostul pașă al grănicerilor Constantin Burdia a murit în vârstă de 63 ani.

— In ziua de 24 l. c. s'a săvârșit în Arad înmormântarea soției dlui profesor Al. Mișuța. Trimitem îndureratului nostru prieten cuvinte de căldă mângăiere.

„Salonul literar și artistic”. In 23 Martie c., a avut loc în Palatul Cultural din Arad a doua șezătoare a „Salonului literar și artistic”. Ne pare foarte rău, că din cauza lipsei de loc nu putem să scriem mai pe larg despre această prea frumoasă și foarte reușită șezătoare, la care înafară de talentatul și neobositul nostru poet Al. T. Stamatiad, prof. de liceu, organizatorul acestor șezători, — și-au dat concursul lor minunata violinistă ds. M. Tölösy, sublocot. N. Ionescu, Al. Negură, Z. Franyó, iubitul nostru poet A. Cotruș și L. Szántó, — fiind cu toții răsplătiți cu bogate aplauze din partea publicului.

Mulțumesc din inimă tuturor acelora, cari au asistat la înmormântarea iubitei și neuitatei mele soții Terezia Mișuța născ. Jurian, au depus pe cosciugul ei cununi și buchete de flori ori pe altă cale dând expresiune condolenței lor, au năzuit a-mi alina durerea nemărginită. Alexandru Mișuța, profesor.

— Domnule Fărcașiu, te rugăm să mai aranjați, dacă trece postul mare ori de nu vă este greu și în post chiar o petrecere românească în Ghioroc, dar „csardașul” îl lasă acasă ori în birou la Dir. CFR.

Mai nou.

Procesul maiorului Băgulescu. Joi, 3 Aprilie c., s'a judecat la Tribunalul militar al corpului I de armată (Craiova) pentru a treia oară procesul împotriva bravului maior Băgulescu. Vom da amănunte.

Conferința dela Viena în chestia Basarabiei. In sfatul miniștrilor ce s'a ținut Miercuri, între altele ministrul de externe d. Duca a făcut cunoscută starea în care se găsesc stătuirile conferinței dela Viena. La ieșirea dela acest sfat de miniștri, d. Duca a declarat gazetărilor că, după toate semnele, convorbirile vor fi întrerupte, dar delegația română nu are nici un interes să grăbească ruptura conferinței. Această stare va mai ține 2—3 zile.

Studentii „complotiști” au fost mântuiți. După lungi desbateri în ziua de 29 Martie c., Curtea cu jurați dela București într'un glas a mântuit pe studenții „complotiști” I. Moța, C. Z. Codreanu, T. I. Popescu, C. Georgescu, I. Cărneală și R. Mironovici, declarându-i nevinovați. In închisoare a rămas numai Moța, pentru încercarea de omor împotriva lui Vernichescu.

Redactor responsabil: CONSTANTIN SAVU

Nr. 1—1924.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegat executor al Judecătorei de ocol din Nădlac în sensul §-ului 20 de lege XLI. din anul 1908 pe aceasta publică, ca în urma decisului d. anul 1924 de sub No. C. 574—6—192 al Judecătorei de ocol din Nădlac, efectuându-se pentru suma de 440 lei și aceluiași executiune de escontentare în favorul lui Mihai Iancik, mișcătoarele cuprinse și prețuite în 4000 lei și anume: o vacă în culoarea albă-galbenă de circa 5—6 ani, s'vor vinde prin licitație publică. Deci, în urma decisului de sub No. G. 117-2-92 al Judecătorei de ocol Nădlac pentru încasarea pretențiunii de 440 lei capitală după aceasta din 28 Ianuarie 1924 până la 8 Februarie 1924 interese de 5% și spesele de 369 Lei 55 bani stabilite până astăzi, se decide termenul de licitație pe 24 Aprilie 1924 la orele 4 d. m. în Sala Nr. 285 și la care cumpărătorii se învâ cu acea observare, că mișcătoarele amintite mai sus, în sensul art. de lege IX din anul 1881 §-ul 107—108, se vor vinde sub prețul estimat.

Nădlac, la 25 Martie 1924.

Sina, delegat-executor.

De vânzare

1 mașină de freerat sistem „Kleitonschuttlenworth”, cu toate aranjamentele.

Adresa:

NICOLAE ARDELEAN
Cherechiu (jud. Arad).

Moară de vânzare

Se compune din: 1 motor cu benzină, 6—8 H. P., o pereche petri, 1 rapidtarca, butoiu de benzină și toate aranjamentele de lipsă. Adresa

NICOLAE ARDELEAN
Cherechiu (jud. Arad).

De vânzare.

In centrul orașului: case goale și locuite; se predau imediat locuințe, case potrivite pentru economie cu grădini mari, case cu prăvălii, case potrivite pentru fabrici, vii cu vile, moșii ieftine în Banat și mori cu motoare.

Deasemeni pentru orice afacere comercială, de vânzare sau cumpărare adresați-vă numai biroului

MUNTEAN ȘI FLORA
ARAD, BULEVARDUL REGINA MARIA No. 10

Publicațiune.

Se caută

una infirmieră pricepută

la Spitalul Militar Arad-Cetate.

Condițiunile se pot primi zilnic la Spital.

Cond. Spitalului:
Lt. Vorțian.